

Magnífic Rector, Estimat Degà i professorat, Padrina de la promoció, alumnes, famílies,

Avui és un moment especial, intens. Es barregen il·lusions, sensació de tancament d'una etapa vital, incerteses pel futur, lligams amb persones,... Vivim un moment de goig, de satisfacció per la culminació d'uns estudis universitaris. Felicitats.

La Universitat suposa un esforç intel·lectual, el despertar d'unes inquietuds, una disciplina, uns hàbits de treball i acadèmics, el qüestionar-se les raons, els perquès de qualsevol fet.

Us heu preparat per a unes professions que signifiquen treballar amb els més vulnerables, amb les perifèries de la nostra societat. El vostre rol serà acompanyar persones que sovint pateixen carències socials, però també pateixen psicològicament, espiritualment. Persones a les quals cal fer créixer en moments del seu desenvolupament vital – infants, adolescents...- o en situacions d'exclusió o en les darreres etapes de la vida.

Quan iniciu l'exercici professional us trobareu amb situacions personals complexes: infància sola, aturats, institucions desil·lusionades, sense recursos, persones grans soles, allunyades de les seves famílies... l'entorn posarà a prova la vostra professionalitat i fins i tot l'optimisme i empenta pròpies de l'edat. Els alumnes de màsters i postgraus probablement ja haureu viscut aquest tipus d'experiències.

Ara bé, ni el pressupost insuficient, ni el possible pessimisme dels companys, ni la burocràcia administrativa, ni la iniquitat que palpareu, ni el considerar-vos mal manats, han de descoratjar-vos en la vostra vocació, en el vostre rigor professional.

El principal ensenyament que us ha volgut trametre la Facultat és que ho feu tot pensant en la persona, tractant l'altre com a ésser únic, irrepetible, singular, per feble o mancat de recursos que el veieu. Tingueu present la seva dignitat per damunt de tot. La persona, sempre, ha de participar en superar la seva situació amb els recursos que tingui. Vetlleu per la seva dignitat en contraposició radical a la seva sort.

Com bé sabeu, una societat és més justa quan menys condemna a les persones a la seva sort i quan garanteix una igualtat d'oportunitats.

Per davant de tot la persona. És el principal eix del nostre ideari humanista que esperem haver-vos sabut encomanar. És el primer criteri ètic. Les dificultats no us eximeixen de la vostra responsabilitat ni de la satisfacció per la feina ben feta.

- Sapiguem estar al costat de l'altre, apoderant-lo i acompanyar-lo per poder sortir del "pou" en el que es pot trobar.
- Despertem les capacitats perquè llueixi la resiliència.
- Les ànimes, els esperits també "passen gana".

- Treballem per l'equitat, per la justícia social en cada infant, aturat, persona gran o discapacitada
- Combatem les causes, manifestem-nos indignats, però mentrestant no neguem la utilitat dels bancs dels aliments o de les iniciatives socials pal·liatives.

En aquest sentit, hem de continuar treballant per enfortir els drets socials, que no només siguin reconeguts per les normes sinó que a més siguin exigibles. Ara bé, potenciem també la iniciativa social, el tercer sector, com a expressió d'humanitat i d'agent de canvi

De la vostra eficàcia, del rigor del treball se'n dignificaran unes professions imprescindibles però que, per raons diverses, no són valorades com es mereixen.

De les vostres bones pràctiques, de l'eficiència en el vostre exercici diari se'n conformarà una comunitat professional forta.

I en aquest context forces vegades dur, no deixem de cuidar-nos. De continuar aprenent i formar-nos, de trobar els nostres espais d'interioritat, de relació amb altres persones, de sentir-nos estimats per poder estimar, i de compartir vivències i neguits.

Felicitats per l'esforç fet, felicitats pels qui us hi han donat suport, felicitats per l'oportunitat que la vida us ha posat al davant de poder-vos formar a la Universitat Ramon Llull.

Felicitats i gràcies per haver confiat en la proposta de la nostra Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés. Gràcies a vosaltres i a les vostres famílies i parelles que han contribuït a fer-ho possible, per aquest esforç fet. Gràcies als professors i al conjunt de l'equip humà de la Facultat per haver-vos despertat inquietuds, facilitat els vostres aprenentatges, haver fixat el marc que us ha acompanyat en el vostre creixement personal i intel·lectual.

I acabo manllevant les paraules de Papa Francesc: "Aquesta economia mata". Vosaltres sou un actor més, fràgil potser, però capacitat per acompanyar les persones. No perdem la il·lusió, ni l'inconformisme respecte el sistema establert. Penseu que amb la vostra intervenció, amb les vostres decisions a voltes apressades, influïu en la vida d'altres. Penseu sempre en ells. En l'oportunitat que suposeu per a l'infant, per a la persona gran o en situació de vulnerabilitat. I sapiguen que ens teniu a la Facultat, a la Universitat, a la Fundació Pere Tarrés i els seus professors a la vostra disposició.

Moltes gràcies i molt d'encert!

Rafael Ruiz de Gauna
Director de Relacions Institucionals
Fundació Pere Tarrés